

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת בְּהַר-בְּחֻקוֹתַי כִּי אֵיִיָּה ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁ"י

ה' מברך את עם ישראל מספר ברכות נוספות ואז מזהיר את היהודים מה יקרה אם הם לא יקימו את המצוות.

החלק הזה של הפרשה נקרא תוכחה. בגלל שזה מאוד עצוב לחשב על הדברים שיכולים לקרות ליהודים אם הם לא יקימו מצוות, לכן לא קוראים לאף אחד לעלות לתורה לחלק הזה של הפרשה. במקום זה, בעל הקורא רק אומר את הברכות בעצמו, כפי שלמדנו בהיום יום. יש לזכר ששום דבר רע לא בא מאת ה'. לפעמים אנו יכולים לראות שזה טוב ולפעמים איננו יכולים לראות...

בסוף החמש של היום ה' אומר שאחרי כל הדברים הקשים שקורים, היהודים יעשו תשובה ואז ה' יזכור את הזכות שיש לעם ישראל מהאבות ויביא אותנו חזרה לארץ ישראל. ואפלו באשר היהודים יהיו בגלות בגלל העברות, ה' לעולם לא ישמיד אותם. הוא מבטיח שעם ישראל הוא עם שלו.

הפסוק האחרון בחמש היום אומר שכל הדברים הם המצוות והתורות שה' נתן לנו בהר סיני. רש"י אומר שכתוב כאן לשון רבים ללמדנו שמשנה רבינו קבל את התורה שבכתב ואת התורה שבעל פה בהר סיני.

תְּהֵלִים / יוֹם כִּי לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ"ז- ק"ג

בתהלים של היום ישנו פסוק: "מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו, וְשִׁמּוֹאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ".

הגמרא מסבירה ששמואל הנביא ודורו היו גדולים כמו משה ואהרן בדורם. הרבי מלמד אותנו שבאשר היהודים יצאו ממצרים ה' נתן להם שני מנהיגים- משה שלמד אותם תורה שהיא שוה לכלם ואהרן שעזר לכל יהודי לעשות הכי טוב שהוא יכול כדי להתחבר לתורה ברמה שלו.

שמואל הנביא היה מסגל לעשות את שתי העבודות יחד, ללמד את היהודים את האמת ולעזר לכל אחד בהתאם לרמתו.

הרבי אומר שהרביים של חב"ד היו כמו שמואל שהיו בו שני הכוחות גם יחד, הם מלמדים אותנו

תורה ואיך לעבד את ה' ויחד עם זה עוזרים לכל אחד להתקרב לה' על ידי קיום השליחות העקרית שלו.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ט (כ' איר שנה פשוטה)

באשר אדם חושב על הברכות לפני קריאת שמע, הוא בודאי יאהב את ה'. בדומה למשל שלמדנו קודם, על המלך שלוקח את האדם העני מאשפתות, ומביא אותו לארמון שלו, ואוהב אותו ומחבק אותו.

באשר חושבים על כך שה' הוא כה גדול וכל המלאכים נחשבים לכלום לעמתו, וה' בחר בנו מבין שאוהב אותנו, זה יגרם גם לנו לאהב את ה'. אנו נרצה כל כך להיות קרובים לה'.

איך אפשר לעשות זאת? באשר חושבים על התורה, המח שלנו קשור למחשבתו ששל ה', מבין שהתורה היא החכמה של ה'.

אדמו"ר הזקן מזכיר שלא מספיק להראות עד כמה אוהבים את ה' חזרה. יש לומר את מילות התורה והתפלה ולקיים את המצוות, בין שה' רוצה שנעשה מצוות כאן בעולם תוך שמוש בגשמיות העולם לקדושה. לשם מה עשה ה' את כל הצמצומים? כדי שנוכל לראות את ה' כאן בעולם. הדבר יגרם לאור במקום חושך, ו"מתיקות" וקדושה במקום "מרירות" של הקלפה.

זהו תפקידנו, להוריד את האור של ה' לתוך העולם באמצעות התורה והמצוות שלנו. אפשר לעשות זאת כראוי רק באשר אוהבים את ה' כל כך שמוכנים לעשות עבורו כל דבר שצריך.

היום יום / כ' איר

היום הוא היום השלושים וחמשה לעמה.

לפעמים נראה כאלו קשה מדי לבצע משהו.

קשה להכין את שעורי הבית, או לחזור את מה שלמדנו בכתה, או להיות נחמדים לחבר שהתווכחנו אתו קצת. אנו חושבים שאולי מישהו אחר יכול לעשות זאת עבורנו. אולי ההורים שלו או המורים.

בהיום - יום של היום נאמר שזו טעות. אי אפשר להשתמש באדם אחר בתרוץ לאי עשייה של משהו שעלינו לעשות בעצמנו. (הדבר דומה למה שהמשנה אומרת, "אם אין אני לי מי לי?", אם אני לא דואג למה שאני צריך בעצמי, מי עוד יטפל בזה עבורי?).

זה לא תמיד קל לעשות דברים מעין אלו. לכן יש לעבד קשה (כפי שאומרים חז"ל: "יגעתי ומצאתי" - באשר עובדים קשה, מצליחים!).

יחד עם זאת יש להזהר באשר עובדים ועוזרים לאנשים אחרים: באשר סבלניים ונחמדים, בעזרת ה' נצליח עם אנשים אחרים.

אנשים שאנו מתנהגים אליהם יפה, שמחים לעשות דברים טובים יחד אתנו. אבל אם גורמים לאנשים אחרים לחוש שהם אינם חשובים או שאתם הכי מצליחים, אפשר לאבד הכל.

אף אחד לא רוצה להרגיש רע, ואם אתם חושבים שאתם הטובים ביותר, אי אפשר לעשות כך דברים טובים יחד עם אנשים אחרים.

ספר המצוות / מצות עשה ע"ג

המצוה היומית, **מצות עשה ע"ג** היא אותה מצוה כמו אתמול. לעתים יהודי עלול לעבר עברה חס

ושלום. ומיד, הוא מצטער על כך. זו מצוה לומר בפה (להתודות), להתחרט על מה שעשה ולבקש מה שיסלח לו.

רמב"ם / הלכות תשובה פרקים ז', ח', ט'

פרק ז- הרמב"ם כותב דברים רבים ומיוחדים על תשובה, להלן חלק מהם:

במקום שבבלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שם.

- אדם שעושה תשובה באפן מסוים הוא טוב יותר מאשר צדיק ישראל עושין תשובה, מיד הם נגאלין.

- כשכל עם ישראל יעשו תשובה משיח יגיע תכף ומיד.

פרק ח- הרמב"ם מלמד על עולם הבא, השכר לאדם אחרי שמסתלק. אנו יודעים מה הגוף שלנו אוהב, אנו נהנים מממתקים טעימים, טיולים מהנים ומתנות מיוחדות. אבל הנשמה שלנו אוהבת להרגיש את ה'. בעולם הבא הנשמה שלנו תוכל להנות ולהרגיש את ה' בעצמה רבה מאוד.

פרק ט- השכר האמתי הוא להרגיש את ה'. מדוע התורה מבטיחה גם שכר גשמי?

הרמב"ם מסביר שזה בגלל שהגשמיות עוזרת לנו לקיים עוד יותר מצוות. אם לאדם יש כסף, הוא יכול ללמד תורה בלי דאגות פרנסה ויכול לתת יותר צדקה למשל.

הרמב"ם אומר שזו הסבה שאנו צריכים לרצות שמשיח יבוא, כדי שנוכל ללמד תורה ולקיים מצוות ללא שיהיה שום דבר שיעכב ויפריע לנו.

דרכי החסידות / לחיות עם הזמן

התורה לא תמיד אומרת באיזה תאריך ארעו הדברים שעליהם מדבר. אבל בפרשת בהעלותך לומדים על משהו מיוחד שקרה היום, בכ' איר.

היום הזה היום הראשון שבני ישראל עזבו את מדבר סיני אחרי קבלת התורה. הם נשארו שם כמעט שנה (מאז שהגיעו בראש חודש סיון). ביום זה, כמעט שנה אחר כך הם החלו לנדוד בפעם הראשונה בתוך המדבר. "ויהי בנסע הארון.. הארון הנהיג את בני ישראל לכל מקום אליו הלכו.

היום הזה נושא מסר חשוב עבורנו: קל להבחין שה' אתנו כאשר היינו בהר סיני, בדיוק כמו בזמן שאנו מקיימים מצוות או לומדים תורה.

אבל עלולים לחשב שבאשר 'עוזבים את הר סיני', באשר הולכים למשל, לשחק או לעבד, ה' לא נמצא אתנו עוד כמו שהיה קודם. אבל מה שקרה היום מוכיח לנו שזה לא נכון! התורה הולכת לפנינו, כמו הארון, ומישרת את הדרך לעזור לנו להתנהג כפי שה' רוצה שנתנהג. משה רבנו מתפלל עבורנו ששום דבר לא יעמוד בדרכנו לעשות את מה שה' רוצה שנעשה.

(משיחה בראלי, כנס ילדים בכ' איר ה'תש"מ)